

N° 38. Kupletter ur "Den svaga sidan".

Allegro.

1. Ej tro-gen kärlek kan ett motstånd
2. Att en dan-sös i kärleks-bo-jor

li-da, i trots af allt han må-ste må-let nå; ty hvar-je flic-ka har sin sva-ga
smi-da, bör gå för hvem som helst liksom en dans, ty snart han träf-far hennes sva-ga

si-da, som det är konsten blott att träf-fa på. För en lo-rett be-höf-ver man ej
si-da med smicker, nip-per och ju-ve-lers glans. Men med gri-set - ten går man ej så

bi-da: den som har pen-gar hon ej ger-na skyr, och lät-tast träffas hennes sva-ga
vi-da; hon är åt - komlig på så mån-ga vis, och lät-tast träffas hennes sva-ga

si—da med vagn och hä—star och en grann pa—ryr. Med bor—gar—flic—kan plär det sak—ta
si—da med vin och tår—tor och en jemn kur—tis, Må bö—ne—system öf—ver världen

skri—da, hon bå—de tillgjord och för—sig—tig är, men lättast träffas hennes sva—ga
qvi—da, och ta—la blott om syn—der och mo—ral, men träffar oftast hennes sva—ga

si—da, om man för—står att spe—la öm och kär. En frö—ken stolt och skön som en Ar—
si—da med fromma mi—ner och med granna tal. Men e—mot o—skul—den är värst att

mi—da, hon älskar ä—ra och ga—lan—te—ri. men lätt man träffar hennes sva—ga
stri—da, hon är så skygg, så se—de—sam och blyg; och för att träf—fa hennes sva—ga

si — da med no-bel hållning, känsla och ge — ni. Dock kan ej kär - le-ken ett motstånd
 si — da, får man för — sö — ka länge...och i smyg.

li — da, och om sin se-ger in-gen tvif-la må; ty hvar-je fic-ka har sin sva-ga

si — da, som det är konsten blott att träf — fa på.